

“ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର ହୋଇ ନିଜର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ଅଲୌକିକତାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଅ”

ଆଜି ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦାତା ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପଦନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ଅଟେ, କାହିଁକିନା ବାବା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଏକାଭଳି, ଏକା ସମୟରେ ହିଁ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ନିଜର ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ତାକରା ଶୁଣି ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ଟାଣି ହୋଇ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବହୁତ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ସମ୍ପତ୍ତି ହେଲା ଜ୍ଞାନ ଧନ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଧନ ଦ୍ୱାରା ମାଲାମାଲ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ମହାଦାନୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟି ଚାଲିଛି । ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବନ୍ଧନରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମା ସବୁ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତରୁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ସହିତ ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତିରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛି । ସେହିପରି ଧାରଣା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଗୁଣର ଅନୁଭୂତି ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି । ଏହା ସହିତ ଧାରଣାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରିୟ ହେବା ଏବଂ ନିଆରା ହେବାର ଶକ୍ତି ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛି ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ନେହରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିଛି । ତା’ ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଅପାର ଖୁସିର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ଯେଉଁ ବିଶେଷ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି ତାହା ହେଲା ସଂଗମଯୁଗର ସମସ୍ତ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାକୁ ସମସ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଅନେକ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ସଂଗମଯୁଗର ସମସ୍ତ ବହୁତ ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ତୁଳନାରେ ବହୁତ ଅଧିକ । ସଂଗମଯୁଗର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ସ୍ୱାକ୍ଷର ଭଗବାନ ପିତା ରୂପରେ, ଶିକ୍ଷକ ରୂପରେ ଏବଂ ସତ୍ତାରୁ ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ଛୋଟିଆ ଜନ୍ମରେ ୨୧ ଜନ୍ମର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ଯେଉଁଥିରେ ତନ, ମନ, ଧନ, ଜନ - ସବୁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଏବଂ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ରହିଛି ଯେ ପୁରା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ, ଅଥା ନୁହେଁ କି ତତ୍ତେ ନୁହେଁ, ପୁରା ୨୧ ଜନ୍ମର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସଂଗମଯୁଗର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଅନେକ ବର୍ଷ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । ଏବେ କୁହ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପଦନ ତ ଅଟ ନା? ଅଟ ନା? ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି ପିଲା ଭାବୁଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ମିନିଟ୍ ଯଦି ଅନ୍ୟ କିଛି କଥା ଭାବି ଦେଲି ତେବେ ମାତ୍ର ୨ ମିନିଟ୍ ତ କଥା ନା, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତର ମହତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସାରେ ତାହା ୨ ମିନିଟ୍ ନୁହେଁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ୨ ବର୍ଷ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । ଏତିକି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ତ ସଂଗମଯୁଗର ଅଟେ । ସର୍ବଶକ୍ତିର, ସର୍ବଗୁଣର, ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହର, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ସ୍ନେହର ଏବଂ କଳ୍ପ ପୂର୍ବର ଇଶ୍ୱରୀୟ ଅଧିକାରର ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଛୋଟିଆ ଯୁଗରେ ହିଁ ହେଉଛି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁଗରେ ଏହିଭଳି ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଭାଗ୍ୟ ମିଳିବ, ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ସବୁ କିଛି ଥିବ କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମ ମିଳନର, ଅତିନିଦ୍ରୀୟ ସୁଖର, ସର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ସ୍ନେହର, ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିବାର ଭାଗ୍ୟ ଏବେ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ହିଁ ମିଳିଛି ଏବଂ ସବୁ କଳ୍ପରେ ମିଳୁଥିବ ।

ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଜମା କେତେ କରିଛନ୍ତି? ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତ ମିଳିଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଜର ଜମା ଖାତାକୁ କେତେ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଚେହେରାରେ ଏବଂ ଚାଲିଚଳନରେ ଦେଖାଯାଉଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ନିଜକୁ ଜାଣିଛ ଯେ ମୁଁ କେତେ ଜମା କରିଛି! ଏବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ଆଶା ଏହା ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମସ୍ତ କେବଳ ବରଣ୍ଣନା କରିବାର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଅନୁଭବ କରାଉ ଯେ ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ବିଶେଷ ଅଟନ୍ତି, ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକିନା ଆଗକୁ ଗଲେ ସମସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା କେବଳ ବରଣ୍ଣନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ହେବ ନାହିଁ, ଘଟି ସନ୍ଧି ସମୟରେ ଏତେ ସମସ୍ତ କେହି ବାହାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା, ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ଦୂରରୁ ହିଁ ତୁମର ଅଲୌକିକତାର ଅନୁଭବ ହେବ । ତେଣୁ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ନିଜର ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ କର । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ, ଯଦିଓ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲେ, ପୁଣି ବି ଦୂରରୁ ହିଁ ସେହିଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ସେହିଭଳି ଚମକର ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା । ସେହିଭଳି ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ବାପଦାଦା ଯେହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ କହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାପଦାଦା ନିମିତ୍ତ ହିସାବରେ ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ବୃଦ୍ଧ୍ୟ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି, ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନା ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ମିଳୁଛି ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଗୋଟିଏ କଥା ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି, ତାହା ହେଲା ସବୁ ପିଲା ପ୍ରତି ବର୍ଷ ନିଜର ସଂଗଠନର

ମିଳନ ବିଶେଷ କରି ମଧୁବନରେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ମଧୁବନର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସମସ୍ତତଃକୁ ସତେଜ କରିବାରେ ବହୁତ ସହଯୋଗ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଏଠାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଦାୟିତ୍ଵ ଥାଏ ତାହା ହେଲା ସ୍ଵପ୍ନପରିବର୍ତ୍ତନ, ମାନସିକ ସେବା, ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଅନୁଭବର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନର ମଧୁସ୍ଵ ଏଠାରେ ଭଲ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧୁସ୍ଵ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଵାଧୀନକୁ ଯାଇ କିଛି ନା କିଛି କମାଳ କରି ଦେଖାଅ, କିଛିଟା ନିଆରା ପଣିଆ ଯାହା ବାବାଠୁକୁ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥିବ ତାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରାଅ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ମଧୁବନର ସତେଜତାର ସହଯୋଗର ଅନୁଭବ ସେଠାରେ ମଧୁସ୍ଵ ଅନୁସମାପନେ ମଧୁସ୍ଵ କରିପାରିବେ । ତେବେ ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଡବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଗ୍ରୁପର ମିଳନର ପାଳି । ଦେଖ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଏତେ ସ୍ନେହ ଅଛି ଯାହାକି ପରଥମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସୁଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପରଥମେ ସୁଯୋଗ ପାଇବାର ଫଳସ୍ଵରୂପ ତୁମମାନେ ପରଥମ ନମ୍ବର ସିଟ୍ ନେଇଯାଅ । ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି, ବାପଦାଦା ତ ପୂର୍ବରୁ ମଧୁସ୍ଵ ଶୁଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି ଯେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ବା ଡବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନେ ବାବାଠୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଉପାଧିକୁ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି । ଯାହାକି ବିଦେଶରେ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଵାଧୀନରେ ବାବାଠୁଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ସେମାନଙ୍କର ମଧୁସ୍ଵ ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଚାରିଆଡେ ଯେଉଁଭଳି ଲଗନର ସହିତ ମେହନତ ପିଲାମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଦ୍ଵାରା ବାବାଠୁଙ୍କର ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣକାରୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେକ ସନ୍ତାନକୁ ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ କହି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବି ମଧୁସ୍ଵ ଯେପରି ଭାରତର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର ସେବା ଚାଲୁ ରହିଛି, ସେହିପରି ସେଠାରେ ମଧୁସ୍ଵ ସମସ୍ତତଃକୁ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଅଛି ଯେ ବାକି ରହିଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରେ ମଧୁସ୍ଵ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ଦେବୁ, କାହିଁକିନା ସମସ୍ତ ଉପରେ କୌଣସି ଭରସା ନାହିଁ । ବାପଦାଦା ତ ପୂର୍ବରୁ ମଧୁସ୍ଵ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅତୀତ ଭାବରେ କିଛି ବି ହୋଇଯାଇପାରେ ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର ସେବା ହେଉ ବା ନିଜର ସ୍ଵପ୍ନଦଳର ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଉ, ସେଥିରେ ଏବେ ଏବେ କର କେବେ କେବେ ନୁହେଁ । ବାପଦାଦା ଏକଥା ମଧୁସ୍ଵ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରାହ୍ମମଣ୍ଡଳର ଡିକ୍ସିନାରିରେ କେବେ କେବେ ଶବ୍ଦ ଶୋଭା ପାଉ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏବେ-ଏବେ ସଂକଳ୍ପ କରି ଡିକ୍ସିନାରିରେ କରାଯାଉ । ଦେଖିବି, କରିବି, ଏହିଭଳି ଶବ୍ଦ ତୁମମାନଙ୍କର ଡିକ୍ସିନାରିରେ ହିଁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ମମ୍ମା ମଧୁସ୍ଵ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତତଃକୁ ସମରଣ କରାଉଥିଲେ “ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ” ।

ତେବେ ଡବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନେ ଏବେ କରିବାବାଲା ଅଟ, ନା କେବେ କେବେବାଲା ଅଟ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏବେ ଏବେ କରି ଦେଖାଇବା ବାଲା ଅଟୁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କରିବି ନୁହେଁ, କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ମନେ ରଖିଥିବ, ନିଜେ ହିଁ ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖିବ ଏବଂ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧୁସ୍ଵ ଶୁଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ବାପଦାଦାଠୁକୁ ନିଜର ସାରା ଦିନର ଚାର୍ଟ ଶୁଣାଇ ନିଜର ରୁଦ୍ଧିକୁ ଖାଲି କରି ଶୋଇବା ଦ୍ଵାରା ନିଦ ମଧୁସ୍ଵ ଭଲ ହେବ, ତା’ ସହିତ ପ୍ରତିଦିନର ହାଲଚାଲ ଶୁଣାଇବା ଦ୍ଵାରା ତା’ ପ୍ରତିଦିନ ମଧୁସ୍ଵ ମନେ ରହିବ ଯେ ମୁଁ ବାବାଠୁକୁ ମୋ’ର ମନ କଥା କହିଛି, ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଵପ୍ନ ମଧୁସ୍ଵ ସହଯୋଗ ଦେଇଥାଏ । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମରାଜପୁରୀକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ଦେଇଦେଲ ନା, ତା’ ସହିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧୁସ୍ଵ କରିନେଲ ତେଣୁ ଧର୍ମରାଜପୁରୀରୁ ମଧୁସ୍ଵ ବଞ୍ଚିଯିବ । ଏବେ ତ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷକୁ କେହି ବି ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ପୁଣି ବି ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ, ବର୍ଷର କଥା ଛାଡ, ଅତି କମ୍ କମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ କମ୍ ସମୟ ଭିତରେ ବାବାଠୁଙ୍କର ଯେଉଁ ଆଶା ରହିଛି ଯେ ତୁମର ଚେହେରାରେ ଏବଂ ଚାଲିଚଳନରେ ଦେଖାଯାଉ, ତାକୁ ଶୀଘ୍ରରୁ ଶୀଘ୍ର ବାସ୍ତବ ରୂପରେ କରି ଦେଖାଅ । ଯଦି ସାହସ ଅଛି ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । କ’ଣ ସାହସ ଅଛି ତ? ସାହସ ଅଛି ତ? ଆରୁଛା, ଅଭିନନ୍ଦନ । ବାପଦାଦା ତ ସବୁ ପିଲାଠୁକୁ ଭିତରେ ନିଗ୍ରହ ଏବଂ ସାହସର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଏବେ ଏବେ ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁଲେନରେ ଯାଉ ଯାଉ ସେଥିରେ ଟିକିଏ ବି କମ୍ କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ବଢାଇ ଚାଲିବ । ବାପଦାଦା ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପର ଯେଉଁ ଚାହିଁ ଦେଇଛନ୍ତି ତା’କୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ କାୟମ ରଖିବ । ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଏବେ-ଏବେ, କରିବି, ଦେଖିବି ନୁହେଁ । ସେଭଳି କହିବାର ସମୟ ଆଉ ନାହିଁ । ହୋଇଯିବ ନୁହେଁ, ନିଗ୍ରହ ହେବ । ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଡବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀର ଉପାଧି ଦେଇଛନ୍ତି ତାକୁ ମନେ ରଖିବ ।

ବାକି ବାପଦାଦା ତ ସମସ୍ତତଃକୁ ଫଳାଫଳର ସମାଚାର ଶୁଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାପଦାଦା ଯେଉଁ ସେବାର ଯୋଜନା ଦେଇଥିଲେ ସେଥିରେ ଭାରତ ମଧୁସ୍ଵ କମ୍ କରିନାହିଁ କି ବିଦେଶ ମଧୁସ୍ଵ କମ୍ କରିନାହିଁ । ଏହି ବରଦାନକୁ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଵାଧୀନମାନଙ୍କରୁ ଫଳାଫଳ ମଧୁସ୍ଵ ଆସିବାରେ ଲାଗିଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଭାରତର ତଥା ବିଦେଶର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୋଜନାକୁ ସାକାର କରିବାର ପଦ୍ମାପଦ୍ମାଶୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ଏହି ବର୍ଷରେ ବିଶେଷ କରି କେଉଁ କଥାକୁ ସାକାରରେ କରିବାର ଅଛି ତାହା ତ ଶୁଣାଇ ଦେଲୁ ଯେ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯିଏ ବି ଦେଖୁ ତା’କୁ ତୁମର ଚେହେରାରେ ଚମକ ଦେଖାଯାଉ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ନିମିତ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଯଦି ବାବାଠୁକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ଅଛି ତେବେ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ? ସର୍ବଦା ହସ ହସ ଚେହେରା । କୌଣସି ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ବା ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ଥିବା ଭଳି ଚେହେରା ନୁହେଁ । ବାପଦାଦା ତ ଶୁଣାଇଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦକୁ ମନେ ରଖ - ମାୟାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅ, ଗେଟ୍ ଆଉଟ୍ ଏବଂ ନିଜକୁ

ଗେଷ୍ଟ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିଥିଶାଳାରେ ରହିଥିବାର ଅନୁଭବ କର । ଏହି ଦୁନିଆ ତୁମମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ଏହା ଅତିଥିଶାଳା ଅଟେ, ଏବେ ତ ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାର ହେବ । ଘରର ଦୁର୍ଗନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ମନ ଭିତରେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିରେ ଦେଖାଯିବା ଦରକାର । ତେବେ ଆପେ ଆପେ ଘରକୁ ଯିବାର ସମସ୍ତ ପାଖେଇ ଆସିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ତ ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ଅବ ଘର ଚଲନା ହେ... । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବାତାବରଣ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ହେବା ଦରକାର । ଚାହେଁ ଭାରତରେ, ଚାହେଁ ବିଦେଶରେ, ଏବେ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବକୁ ପରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ଦେଖାଅ । ତେଣୁ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ଅତିଥିଶାଳାରେ କାହାର ରହିବାର ଇଚ୍ଛା ନ ଥାଏ, ମୋତେ ଯିବାର ଅଛି, ଯିବାର ଅଛି, ଏହି କଥା ମନେ ରହିଥାଏ । ତେବେ ଏହିଭଳି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ, ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ମନର ସଂକଳ୍ପକୁ ତଥା ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସଂଗଠନରେ ମାୟାର ବିଘ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ପୁରାପୁରି ସମାପ୍ତ କରିଦେବ । ମାୟାର ଏହି ତୋଫାନ ଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ପାଇଁ “ତୋଫା” ଅର୍ଥାତ୍ ଉପହାର ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁ ସବୁ ଛୋଟ ମୋଟ ପରୀକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକ ଆସୁଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ପରୀକ୍ଷା ଭଳି ଲାଗିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଅନୁଭବକୁ ବଢାଇବାର ଗୋଟିଏ ଲିଫ୍ଟ ଭଳି ଲାଗିବ । ଗିଫ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପହାର ଏବଂ ଲିଫ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜରେ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାର ସାଧନ । ବୁଝିପାରିଲ । ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ବେହଦର ବୈରାଗୀ ଏବଂ ସାହସର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ତେଣା ଦ୍ଵାରା ଉଡ଼ିଚାଲ ଏବଂ ଉଡ଼ାଇଚାଲ । ଏବେ ତ ଉଡ଼ିବାର ସମୟ । ନିଜର ତେଣାକୁ ସର୍ବଦା ଚେକ୍ କରୁଥାଅ - ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉନାହିଁ ତ!

ବାପଦାଦା ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ବିସ୍ତାରକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏବେ କ’ଣ ଦେଖିବାକୁ ଚାହଁଛନ୍ତି? ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପଦନ୍ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସର୍ବ ସମ୍ପଦତ୍ତରେ ସମ୍ପଦନ୍ ଏବଂ ମିଳୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀମତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । କ’ଣ ପସନ୍ଦ ତ? ଯଦି ପସନ୍ଦ ଆସୁଛି ତେବେ ତାଲି ବଜାଅ । ଆରୁଛା! ଏହି ତାଲିକୁ ପ୍ରତିଦିନ ମନେ ପକାଇବ, ନିଜେ ନିଜେ ମନ ଭିତରେ ବଜାଇବ, ବାହାରେ ନୁହେଁ, ମନେ ମନେ ବଜାଇବ । ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ହୋପ୍ଠାର୍କ ଦିଆଗଲା, ଆରୁଛା!

୯୦ଟି ଦେଶରୁ ୨୩୦୦ ଭାଇଭଉଣୀ ଆସିଛନ୍ତି - (ପାଷ୍ଟୋରି ଯାକ ମହାଦ୍ଵାର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଗ୍ରୁପରେ ଛିଡା କରାଗଲା) ୧- ଆମେରିକା, କାନାଡା ଏବଂ କାରେବିୟନର ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ୨- ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଏସିଆ, ନ୍ୟୁଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଫିଜୀ ୩- ଯୁରୋପ, ୟୁ.କେ. ମିଡିଲ୍ ଇଷ୍ଟ (ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ) ୪- ଆଫ୍ରିକା, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା, ମରୀସସ୍, ୫- ରସିଆ, ସୀ.ଆଇ.ଏସ୍, ବାଲଟିକ୍ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଗକୁ ବଢିବାର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି, ଏବେ ସମସ୍ତେ ଏଭରରେଡି ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁଥିବା ସଂଗଠନ ତିଆର କର । ଯେଉଁ ଦେଶରୁ ଯେତିକି ଆସିଛନ୍ତି ବାପଦାଦା ସେହି ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକରେ ପୁରୁଷ୍କାର ମଧ୍ୟ ଦେବେ କିନ୍ତୁ କ’ଣ ପୁରୁଷ୍କାର ଦେବେ ତାହା ସେତିକି ବେଳେ ଦେଖିବ । କିନ୍ତୁ ତବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳର ସଂଗଠନକୁ ଏହି କଥା କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ଗ୍ରୁପ ବି ନମ୍ବରଠାନ ହେବ ତା’କୁ ପୁରୁଷ୍କାର ଦିଆଯିବ । ଗୋଟିଏ ଦେଶର ଗୋଟିଏ ସହରରେ ଯେତେ ବି ସେବାକେନ୍ଦ୍ରର ଅଛି, ଧରିନିଅ, ଆମେରିକା ଏବଂ ତା’ର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ବିଚାର-ବିମରଣ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏଠାରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ରହିବୁ, ଏଭରରେଡୀ ରହିବୁ, ମାୟାଦିତ୍ ହୋଇ ରହିବୁ, ସ୍ନେହୀ ହେବା ସହିତ ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ରହିବୁ । ଏଥିରେ ଯିଏ ନମ୍ବରଠାନ ହେବ ତା’କୁ ବାପଦାଦା ପ୍ରାଇଜ୍ ଦେବେ । ଆରୁଛା ଠିକ୍ ଅଛି, ଜଣକୁ ନୁହେଁ, ତିନିଜଣଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । ପରଥମ, ଦ୍ଵିତୀୟ, ତୃତୀୟ । ତିନି ନମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏମିତି ତ ଜଣକୁ ହିଁ ଦିଆଯାଏ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯେହେତୁ ତବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ, ତେଣୁ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ । କ’ଣ ପସନ୍ଦ ତ? ଯଦି ହିଁ ତେବେ ହାତ ହଲାଅ । ପସନ୍ଦ ତ? କେତେ ସମୟ ଦରକାର? ଏହାକୁ ଚୀରମାନେ ଶୁଣାନ୍ତୁ, ପ୍ରାଇଜ୍ ନେବା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ଦରକାର? ଶୁଣାଅ (ସମସ୍ତେ କହିଲେ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଏବେ ସବୁ ଦେଶର ଚୀରମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଠିକ୍ ଅଛି ତ? ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ ତ? ପୁଣି ବାପଦାଦା ପ୍ରାଇଜ୍ ଦେବେ । ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଏଥିପାଇଁ ତାଲି ତ ବଜାଅ । ଆରୁଛା, ଭାରତର ପାଲି ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ଏବେ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଲି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ବାଃ ତୀବ୍ଵ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ଆରୁଛା ।

ଚାରିଆଡର ତୀବ୍ଵ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ସାହସ ଏବଂ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ଉଡୁଥିବା, ଚାଲିବାବାଲା ନୁହେଁ ଉଡିବାବାଲା, ଚାରିଆଡର ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପଦନ୍ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ, ସର୍ବଦା ବାବାଜୀଙ୍କର ଯୁଗଳ ସ୍ଠରୁପର ଅନୁଭବ ଏବଂ ସହଯୋଗ ନେଉଥିବା ବାବାଜୀଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିକିଲଧି ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଦାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ରହିଛି ନା । ପିଲାମାନେ ଏବଂ ବାବା ଉଭୟଙ୍କର ସହଯୋଗରେ ଯନ୍ତ୍ର ଚାଲିଆସିଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲୁଥିବ । ନିମିତ୍ତ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ ନା । ସାକାରରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଯଦି କିଛି କହୁଛି ତେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତାକୁ ସ୍ଠାପକାର କରିନେଉଛି, ଏହିଭଳି ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ଉଡୁଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଡିବାର ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । (ଦାଦୀ ଜାନକୀ କହିଲେ ଗୁଲଜାର ଦାଦୀ କମାଳ କରୁଛନ୍ତି) ସେ ତ ସାଥୀରେ ହିଁ ଅଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କର ଏହି ଶୁଭେଚ୍ଛା ରହିଛି ଯେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ନିମିତ୍ତ ଅଟ ସର୍ବଦା ଏକ ହୋଇ ରହିଥାଅ, ସମସ୍ତେ ଦେଖନ୍ତୁ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତେ ଏକମତ ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । ଜଣେ କହିଲା, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତା’ର ମତାମତ ଦେଲା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ମତ ଏକମତ

ହୋଇଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ତ ଯଦ୍ୱଃ ଚାଲୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ଏକତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଚାଲୁଛି, ଚାହେଁ ବାହାରକୁ ଦେଖା ନ ଯାଉ କିନ୍ତୁ ସଂକଳ୍ପରେ, ବିଚାରରେ ଏକ ହୋଇ ରୁହ ଏବଂ ଯଦ୍ୱଃକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇଚାଲି କାହିଁକିନା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରହିଛି । ଆରୁଛା ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ସଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଭବ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୋବୃତ୍ତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ପରକାରର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳରେ ବା ଭାଇବ୍ରେଶନରେ ଟଳମଳ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ମନର ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ, ଯଦି ତୁମର ବୃତ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥିବ ତେବେ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । କେହି କେହି ବରୁଣାଣା କରିଥାଆନ୍ତି ଯେ କ'ଣ କରିବି ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ହିଁ ଏହିପରି ଅଟେ, ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ କାରଣରୁ ହିଁ ମୋ'ର ମନୋବୃତ୍ତି ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଗଲା - ତେବେ ସେହି ସମୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମର ପ୍ରତିଦ୍ୱିଷ୍ଟା ଅଥବା ବ୍ରତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ବୃତ୍ତିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଦିଅ, ତାହା ହେଲେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜେ ଗୁଣ ମୂରତ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୁଣ ମୂରତ କରିବା ହିଁ ମହାଦାନୀ ହେବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵର:- ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିରଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ । ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଜଣଙ୍କର ଅନୁକମ୍ପାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତି ସରତା ସ୍ନେହ ରହୁ, ତେବେ ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି କେବେ ବି ଅନୁମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । ତା'ର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ସାଧାରଣ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ତା'ର ଅତି ସାଧାରଣ କଥା ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଲାଗିବ ଯାହାକି ଇଏ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ମ ରଖି କହିଥିବ । ଅନାବଶ୍ୟକ ବା ବ୍ୟସ୍ତ ଭଳି ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ନେହ ଥିବ ସେଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥିବ । ତେଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟରୁଦ୍ଧ ହୁଅ, ତେବେ ଯାଇ ବ୍ରହ୍ମବାବାଙ୍କର ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବ ।